

26 Ιουνίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΚΩΣΤΑ ΑΝΔΡΕΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ, ΑΛΛΩΣ "ΑΣΠΡΟΣ",

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6112).

-
- Ποινή — Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου, 123.41 γραμμαρίων ρητίνης κάνναβης, κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3 Πρώτος Πίνακας Μέρους II, 6(1)(2), 24, 30, 31, 31Α και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 67/83 και 20(1)/92 — Κάπνισμα ρητίνης κάνναβης, κατά παράβαση των Άρθρων 10(α), 24(1), 30 και Τρίτος Πίνακας του ιδίου Νόμου, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 166/87 και 20(1)/92 — Μία προηγούμενη καταδίκη — Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας που παρουσιάζει τον κατηγορούμενο καλό οικογενειάρχη, τυπικό στις εμπορικές του δεξιότητες και ότι σταμάτησε να είναι χρήστης — Επιβολή ποινής προστίμου ΛΚ1.000.- στην πρώτη κατηγορία και ΛΚ500.- στη δεύτερη — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο. 5
- Επιμέτρηση — Ναρκωτικά — Ιδιαίτερες προσωπικές περιστάσεις — Συνέβαλαν στην επίδειξη επιείκειας με επιβολή ποινής ψηλού προστίμου αντί ποινής φυλακίσεως στην προσπάθεια να βοηθηθεί ο κατηγορούμενος, που ήταν χρήστης ναρκωτικών για 30 χρόνια, να σταματήσει την κακή αυτή συνήθεια — Δε δημιουργείται νέα βάση ως προς την αντιμετώπιση αδικημάτων αυτής της φύσεως — Παραμένουν οι αρχές που καθιέρωσε η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου. 10
- Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές που εφαρμόστηκαν από το Εφετείο στην παρούσα υπόθεση, σκιαγραφούνται από τις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις. 20

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση για ανεπάρκεια ποινής.

Έφεση από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού (Αρ. Ποινικής Υπόθεσης 25568/95) με την οποία ο Φωτίου, Α.Ε.Δ. επέβαλε στον κατηγορούμενο πρόστιμο £1.000 στην κατηγορία παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως «Β» κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3 Πρώτος Πίνακας Μέρος ΙΙ, 6 (Ι)(2), 24, 30, 31, 31Α και Τρίτος Πίνακας του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 και πρόστιμο £500,- στην κατηγορία καπνίσματος ρητίνης κάνναβης κατά παράβαση των Άρθρων 10(α), 24(1), 30 και Τρίτος Πίνακας του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77.

15 *Ελ. Ζαχαριάδου (κα)*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσείοντα.

Α. Αβραάμ, για τον Εφεσίβλητο.

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο Γενικός Εισαγγελέας εφεσιβάλλει την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού ως προς το είδος της ποινής που επιβλήθηκε στον εφεσίβλητο, ο οποίος παραδέχτηκε δυο κατηγορίες: (α) παράνομη κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου, 123.41 γραμμάρια ρητίνης καννάβης, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 Πρώτος Πίνακας Μέρος ΙΙ, 6(1) (2) 24, 30, 31, 31Α και Τρίτος Πίνακας του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 67/83 και 20(1)/92 και (β) κάπνισμα ρητίνης καννάβης, κατά παράβαση των άρθρων 10(α), 24(1) 30 και Τρίτος Πίνακας του ιδίου Νόμου, όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 166/87 και 20(1)/92.

35 Το Δικαστήριο καταδίκασε τον εφεσίβλητο σε £1,000 πρόστιμο στην πρώτη κατηγορία και £500 στη δεύτερη. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας εισηγήθηκε ενώπιόν μας πως η ενδεδειγμένη ποινή είναι φυλάκιση, σύμφωνα με τις αρχές που έχει καθιερώσει η σταθερή νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου για τα αδικήματα και εγκλήματα κατοχής και χρήσης ναρκωτικών. Η δικηγόρος της Δημοκρατίας διατείνεται πως το είδος της ποινής, πρόστιμο δηλαδή, που επέβαλε το πρωτόδικο Δικαστήριο, κυρίως στη δεύτερη κατηγορία, δίδει την εντύπωση πως αποποινο-
40 κοποιείται το κάπνισμα ρητίνης καννάβης και απολήγει να το ελαχιστοποιεί ως αδικήμα. Είπε επίσης πως το πρωτόδικο Δικαστήριο, όχι μόνο παρεξέκλινε από τις πάγιες αρχές που έχει καθιερώσει η νομολογία μας αλλά με την ποινή που επέλεξε να

επιβάλλει, εξουδετέρωσε και την πρόθεση του νομοθέτη που με τον πρόσφατο τροποποιητικό Νόμο 21/92 αύξησε σημαντικά τις ποινές. Επισημαίνουμε βέβαια πως ο εφεσίβλητος δικάστηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο, το οποίο έχει δικαιοδοσία να επιβάλλει ποινή φυλάκισης μέχρι 3 έτη. 5

Ο πρωτόδικος δικαστής στην εμπεριστατωμένη απόφασή του αποδεικνύεται γνώστης της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην οποία και αναφέρεται ειδικά. Ο προβληματισμός και η ανησυχία του για την πρόεουσα, υπό τις περιστάσεις, ποινή καταγράφεται ως εξής: 10

“Στη δική μας υπόθεση τα γεγονότα είναι τέτοια που πιστεύω ότι μπορώ να διακινδυνεύσω και να ξεφύγω από τη φυλάκιση που είναι η συνήθης ποινή και να δώσω μια τελευταία ευκαιρία στον κατηγορούμενο. Βασικός λόγος είναι ότι η έκθεση του Γραφείου Ευημερίας τον παρουσιάζει όχι μόνο καλό οικογενειάρχη αλλά και τυπικό στις εμπορικές συναλλαγές του. Έλαβα επίσης υπόψη το βαθμό εξάρτησης του και ότι έχει καταφέρει, όπως δήλωσε, να σταματήσει τη χρήση ναρκωτικών. Γενικά έλαβα υπόψη τους ελαφρυντικούς παράγοντες που ανάφερα.” 15 20

Ο εφεσίβλητος παραδέχτηκε ενώπιον του Δικαστηρίου πως καπνίζει ινδική κάνναβη από τα 19 του χρόνια, είναι σήμερα 49. Διαβεβαίωσε πως καταβάλλει μεγάλη προσπάθεια να σταματήσει την επικίνδυνη αυτή συνήθεια, και πως έχει πλήρη συνείδηση της βλάβης που προκαλεί στον εαυτό του, και για τις πιθανότητες να μεταδώσει τη συνήθειά του σε άλλους, κάτι που ευτυχώς δεν έχει γίνει στο οικογενειακό του περιβάλλον, όπου λειτουργεί ως καλός οικογενειάρχης, αλλά είναι επίσης σοβαρός και τυπικός στις εμπορικές του δεσοληψίες. Τα πιο πάνω ιδιαίτερα περιστατικά, που αφορούσαν την προσωπικότητα του εφεσίβλητου, σημειώνονται στην έκθεση του λειτουργού ευημερίας. Είναι δε αυτές οι επισημάνσεις που, με διαταγμό έστω, οδήγησαν το πρωτόδικο Δικαστήριο στην απόφασή του να επιδείξει επιείκεια και να δώσει στον εφεσίβλητο ακόμη μια ευκαιρία, μολοντί βαρύνεται και με παρόμοια προηγούμενη καταδίκη. 25 30 35

Έχουμε τη γνώμη πως δεν πρέπει να επέμβουμε στην απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Ο δικαστής, στον οποίο ανήκει η αρμοδιότητα επιμέτρησης της ποινής, αφού προβληματίστηκε πολύ για το είδος της, αποφάσισε να δώσει βαρύτητα στις ιδιαίτερες προσωπικές περιστάσεις του εφεσίβλητου, που αναφέρουμε πιο πάνω και να δείξει επιείκεια σε μια προσπάθεια να 40

βοηθηθεί ο ίδιος να σταματήσει την κακή συνήθεια χρήσης ναρκωτικών. Ούτε το πρωτόδικο Δικαστήριο, αλλά ούτε και εμείς, θεωρούμε πως δημιουργείται μια νέα δικαστική τάση ως προς την αντιμετώπιση αδικημάτων αυτής της φύσεως. Οι αρχές που καθιέρωσε η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου παραμένουν. Όμως, κρίνουμε, και εν όψει βέβαια του υπολογίσιμου ποσού προστίμου που επέβαλε το πρωτόδικο Δικαστήριο, πως δεν πρέπει να επέμβουμε στην ποινή. Ο δικαστής ξεχώρισε, λόγω των ιδιαίτερων προσωπικών περιστάσεων του εφεσίβλητου, μια περίπτωση την οποία έκρινε με επιείκεια. Δεν θέλουμε να επέμβουμε σ' αυτή του την επιλογή. Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.